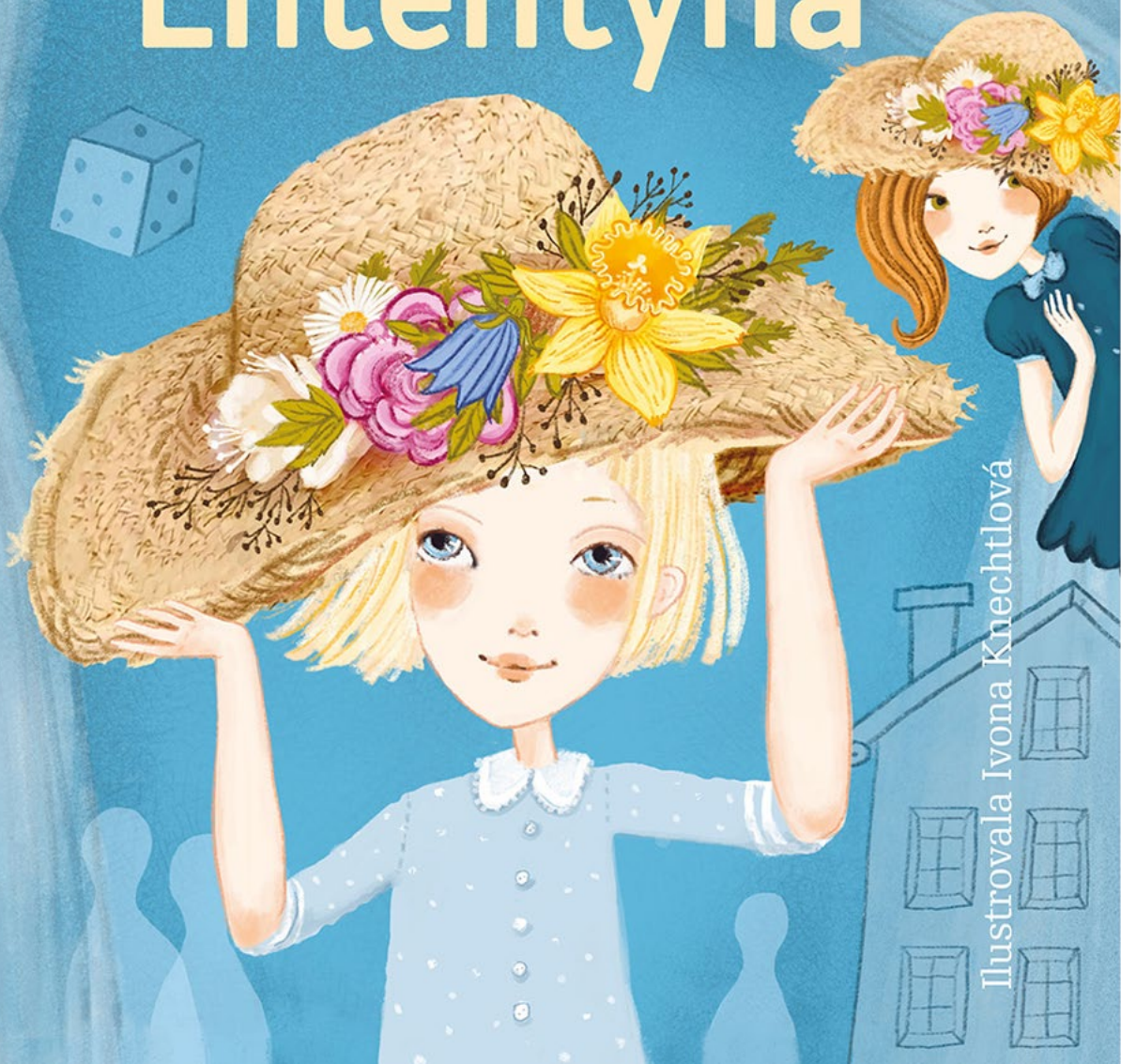

ALBATROS

Druhé
čtení

Ivona Březinová

Ententýna

Ilustrovala Ivona Knechtlová

Ententýna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivona Březinová
Ententýna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Ivona Březinová

Ententýna

Ivona Březinová

Ententýna

Ilustrovala Ivona Knechtlová

ALBATROS

KADEŘNICE

„Ententýky, dva preclíky,
komu je klobouk veliký,
ten zůstane stát,
nebude si hrát!“

Štípa odříkávala rozpočítadlo a nad hlavami dvou kamarádek mávala kloboukem. Byl krásně zdobený a vypadal

starodávně. Při slově *hrát* se klobouk ocitl nad Hanuškou. Vzápětí ho Štípa pustila a klobouk se snesl Hanušce na hlavu. Bylo jasné, že Štěpánka a Sabina stát nezůstanou.

„Já? Proč já?“ vzdychla Hanuška.

„Protože to tak vyšlo. A protože je ti klobouk velký,“ řekla Štípa důležitě. „Spadl ti až na nos. Ani v něm pořádně nevidíš.“

„Sába by v něm taky neviděla,“ namítla Hanuška a zpod klobouku pohlédla na druhou kamarádku.

„Možná,“ přikývla Sába. „Ale teď ho máš ty. A my se Štípou si jdeme hrát.“

„Nemůžeme si hrát všechny tři?“ zaškemrala Hanuška.

„Na kadeřnici?“ podivila se Sába. „Jak bys to chtěla udělat? Já budu kadeřnice a Štípa bude paní, která se nechá učesat. Co bys byla ty?“

„Byla bych paní, která tu čeká, až na ni přijde řada,“ vyhrkla Hanuška.

„Leda tak,“ přikývla Sába.

„Ale asi se načekáš,“ upozornila ji Štípa. „Já totiž budu chtít strašně složitý účes. Ten určitě potrvá.“

„Hm,“ pokrčila rameny Hanuška. „Tak já si jdu hrát, že čekám.“

HRA NA ČEKÁNÍ

Sába se Štípou začaly v pokojíku připravovat kadeřnický salon. Na psací stůl položily stojan s oválným zrcadlem. Štípa přinesla z koupelny plnou náruč věcí. Hřebeny, kartáče, krabici s barevnými gumičkami a se spoustou malých i větších sponek...

„Vzala jsem i máminy natáčky a lak na vlasy. A taky fén,“ hlásila důležitě.

„V tom případě můžeme začít,“ přikývla Sába a odsunula od psacího stolu židli na kolečkách. „Račte se posadit, dámo. Jak byste si přála učesat?“

Hanuška zatím seděla v křesle vedle domečku pro panenky. Měl dvě patra a dole garáž, v které parkovalo Bernardovo hasičské auto. Bernard byl bratr Štípy a prima kluk. Hanuška by si s ním ráda hrála na hasiče, nebo třeba na detektivy. Jenže Bernard tu teď nebyl. Mohla by si s domečkem vystačit sama, to se jí však nechtělo. Taky by mohla jít domů. Ale co tam? To už je lepší hrát paní, co čeká, až přijde na řadu.

Zpod klobouku sledovala, jak Sába přehazuje přes Štípu ubrus a cípy jí uvazuje za krkem. Poslouchala, jak Štípa poroučí, kolik chce kde copánků, a jak jí má Sába natočit lokny. Pak Sába popadla hřeben a dala se do rozčesávání.

„Au!“ vyjekla Štípa. „Taháš! Teda taháte, paní kadeřnice,“ opravila se.

„Promiňte, madam. Máte vlasy příšerně zacuchané,“ vysvětlovala Sába omluvně. „Budete si přát použít výživnou masku?“

Hanušku napadlo, že by pro něj mohla do koupelny skočit. Ale kamarádky si jí nevšímaly, a tak dál hrála čekající zákaznici. Prolistovala pár časopisů. Občas se významně podívala na hodiny. Nakonec sáhla po knížce.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Ententýna***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.